

ԱԾԽԱԲՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պահաժամ :

Արաբացոյ ամիրապետները իրենց առաջին մեծութեան ժամանակը ոչ միայն Ասիայի ու Աֆրիկէի գըլխաւոր տեղերուն տիրեցին, հապանակ Արաբացի հարաւային կողմերը առին, և մանաւանդ Ապանիա 710^ն. Բայց վրան 40 տարի հազիւ անցերէր, խռովութիւն ընկաւ մէջերնին. արևելքի ամիրապետութիւնը այլևայլ ձիւղ բաժնուելով տկարացաւ, Ապանիայի ձիւղն ալ զատուեցաւ արևելքէն ու ինքնագլուխ թագաւորութիւն եղաւ ինչուան երկոտասաներորդ դար : Այս միջոցին ոտք ելան Առողջիները, որ հին Արաբիտանացւոց մնացորդները կը համարուին ու Աֆրիկէի ծովեզերեայ բնակիչներն են, և Արաբացւոց ձեռքէն Ապանիայի տէրութիւնը առնելով իրենք թագաւորեցին 1235^ն. աթոռնին ալ դրին Արանատա քաղաքը որ արդէն իրենք կանգներ էին տասներորդ դրուն մէջ :

Առողջ թագաւորներն ալ անդադար կոիւներու մէջ ըլլալով քանի գնացին տկարացան, այսպէս որ գրեթէ միայն Արանատա քաղաքը մնաց իրենց ձեռքը՝ ինչուան 1492. ան տարին Առնասլոյ Վորտովացին հալածեց զիրենք, և վերջի թագաւորնին Առուհամմէտ Լապու-Ապուլլահ Ափրիկէ փախաւ ու հօն սպանուեցաւ : Առողջիներուն ատենը շատ ծաղկերէր Արանատայի երկրագործութիւնն ու արհեստները . իրենք ալ քրիստոնէից հետ մեծ առուտուր ունենալով՝ բնական բարբարոսութիւննին քիչ մը ձգեր էին : Առողջ 1567^ն նորէն գըլլուխ քաշել ուղեցին Ապանիացւոց թագաւորէն, բայց նուածեցան . իսկ 1610^ն բոլորովին քշուեցան ելան Ապանիայէն :

Այս Առողջիներուն մեծագործու-

թեանը փառաւոր յիշատակ մըն է իրենց թագաւորական պալատը որ Ալհամբա, կամ Խւրոպացւոց հնչմամբը Ալհամբա կ'ըսուի, և արաբերէն Ալտինէն-իւլ-համբա, այսինքն Արամիր քաղաք . և պատճառը՝ կամ գործածուած կաւին կարմիր գոյնն է, և կամ առջի թագաւորին անունէն՝ որ կ'ըսուէր Առուհամմէտ Լապն-իւլ-Ամմէր :

Ալհամբային բոլոր պատերը աշտարակներով զարդարած են, ու ամբողջ պալատը բարձր բլրի մը վրայ է որ արեւելեան կողմէն Արանատա քաղաքին վրայ կընայի : Ալհամբային բոլոր յատակին երկայնուին է 2500 ոտք, լայնութիւնը 650. և կ'ըսեն թէ Առուղիներուն ատենը մէջը 40,000 զօրք կրնայ եղեր կենալ, ու վառօդին դըտնուելէն առաջանշուշտ անառիկը երդ մը եղած պիտի ըլլայ . վասն զի Տարբոյ գետն ալ ասոր արևելեան՝ հիւսիսային ու արևմտեան կողմերը պատած է : Արանատայի թագաւորները պատերազմի ատեն հարկաւոր զէնքերը, և խաղաղութեատեն պէտք եղած զբոսանքները բոլոր աս պալատիս մէջ ժողված են եղեր : Ալհամբան երթալու համար, քաղքին Առնենեաց դըռնէն՝ որ ելլես՝ իրեք բաժնուած ձամբայ մը կայ . մէջտեղինը կառքերու համար է, մէկալ երկուքը որ խիստ գարվեր են՝ ոտքով գնացողներուն համար . մէջտեղի ձամբան երկու կողմը բարձր ու թաւ ուռենիներով այնպէս գոցուած է որ արևուն ձառագայթները մէջը չեն թափանցեր : Անտառին մէջէն անթիւ առոււակներ կը վագեն ու բոլոր գետինը կ'ոռոգեն, կմվեր վերնետուելով գեղեցիկ ջըրվէժներ կը ձեւացընեն : Վաղուրին մօտ է Արարուս և կայսեր շինել տուած աղքիւրը գաշտի մը մէջ՝ որ շատ գեղեցիկ դիրք ունի : Աղքիւրը անցնելուդ պէս՝ Ալհամբայի դուռը կ'երենայ որ Վատաստանի դուռ կ'ըսուի, ու մեծ կամարով քառակուսի աշտա-

լրակ մըն է , վրան արաբերէն փառաւ . ուր արձանագրութեամբ , որ կ'իմացընէ թէ աս դուռը շինուերէ 1348։ Դրանէն ներս որ մտնես , ջրշեղներուն հրապարակը կուգաս . և հոն երկու ջրշեղը կայ . մեծին երկայնութիւնը 102 ոտք , լայնութիւնը 52 ոտք է , վրան ալ կամար կամար սիւնազարդ :

Այս հրապարակին արևելեան կողմնէ կարողոս Ե՞ն պալատը , որ Ալոնզո Պէրրեկէթէ անունով հռչակաւոր Ճարտարապետը շինած է : Հիւսիսային կողմէն կը մտնես ՈՒսուար ըսուած տեղը՝ որ բաղնիքի գաւիթն է , 150 ոտք երկայնութեամբ , ու 56 լայնութեամբ զուգահեռագիծ ձեռվ . յատակը Ճերմակ մարմարիոն , պատերն ալ բոլոր Արաբացւոց բանուածքով զարդարած : Այսոր անկիւններուն և ուրիշներսի շէնքերուն վրայ արաբերէն խօսքեր գրուած կան աս նշանակութեամբ , թէ ՞ Ո՞ստուած միայն է յաղթական , :

ՈՒսուարէն կը մտցուի Առիւծներու սրահը . ասոր երկայնութիւնը 100 ոտք է , լայնութիւնը 60 . յատակը Ճերմակ մարմարիոն : ՈՒկնտեղն է ան աղուոր շատրուանը՝ որ 12 առիւծներու վրայ ալապաստը ըսուած թափանցիկ քարէն աւազան մըն է , վրան ալ պղտիկ մը , և մէջէն ջուրը առատութեամբ վեր կը նետուի . ետքը մեծ աւազանին մէջ թափելէն ետեւ նորէն առիւծներուն բերնէն դուրս կը վազէ : Բալոր սրահին չորս դիմարէն մէջ մըն է , վրան արձանագրի մը , և մէջէն ջուրը առատութեամբ վեր կը նետուի . ետքը մեծ աւազանին մէջ թափելէն ետեւ նորէն առիւծներուն բերնէն դուրս կը վազէ : Բալոր սրահին չորս դիմարէն մըն է , վրան արձանագրի մը , և մէջէն ջուրը առատութեամբ վեր կը նետուի . ետքը մեծ աւազանին մէջ թափելէն ետեւ նորէն առիւծներուն բերնէն դուրս կը վազէ : Բալոր սրահին չորս դիմարէն մըն է , վրան արձանագրի մը , և մէջէն ջուրը առատութեամբ վեր կը նետուի . ետքը մեծ աւազանին մէջ թափելէն ետեւ նորէն առիւծներուն բերնէն դուրս կը վազէ : Այսուհետեւ անկանոն կերպով շարուած են , ոմանք զատ զատ , ոմանք ջուխտ ջուխտ , ոմանք ալ իրեք իրեք : Պատերուն վրայ գետնէն ինչուան 15 ոտք վեր՝ կապոյտ ու գեղին գունով կղմինտը շինած է միւսիոնի պէս :

Առիւծներու սրահին ձախ կողմէն կը մտնես Ապենսերաձներուն սրահը . հոն կը ցուցընեն ան կտրիձներուն արեան նշանները՝ որ կասկածոտ թագաւորի մը հրամանովը ատենով պանուեր են սրահին մէջ . բայց ան նշանները արիւն չեն , հապա երկաթի ժամանգովը խառնուած ջրերուն դիրտն է՝ Ճերմակ քարին վրայ նստած :

Ապենսերաձներուն սրահին դիմարը ուրիշ սրահ մըն ալ կայ , որուն յատակը երկու Ճերմակ անարատ մարմարիոնէ քար կայ՝ ահագին մեծութեամբ . անոր համար Ուրահ Հարազատաց կ'ըսուի :

Վոմարէսի մեծագործ աշտարակը ՈՒսուարի ծայրն է . ասիկայ բարձրութեամբը մէկալ բոլոր շէնքերէն վեր է , ու գրեթէ ուղղահայեաց՝ Տարրոյ գետին վրայ կը նայի , և ասկէ աղէկ դիտողութիւններ կ'ըլլայ : Վոմարէսի սրահը ԱԼՀամրայի ամենէն աւելի հարուստ ու փառաւոր սրահն է եղեր , ինչպէս ինչուան հիմա մնացորդներէն ալ կ'երենայ : Այս սրահին արևելեան կողմն է թագուհւոյն բնակարանը . և հոն ծակ ծակ քար մը կայ , ան ծակերէն դուրս կ'ելլէ եղեր անուշահոտ ծխանելիքներուն մուխը : ՈՒօտ է ի ինտրայա ըսուած զարդարուն գեղեցիկ պարտէզը : ԱԼՀամրայէն շատ հետու չէ նաև Արեգական լեռը՝ որ ՈՒուղըի թագաւորներուն ամառնային գեղն է եղեր . ասոր պալատն ալ ԱԼՀամրային կերպովը շնած է :

ԱԼՀամրան մօտէն տեսնողը՝ թէ շնուածքին զարդերուն ու գեղեցկութեանը վրայ կը զարմանայ , և թէ այնպիսի բարակ շէնքին այնչափ ատեն դիմանալուն : Եւ իրաւցնէ գրեթէ անհաւատալի բան կ'երենայ , որ 500 տարիէն 'ի վեր աղքիւրները անդադար կը վազեն , ու վրայի կապուտ կարմիր և ոսկեգոյն ներկերը իրենց կենդանութիւնը Ճիշդ պահեր են , ան բարակ սիւներն ալ այնչափ հաստատ կեցեր են , թէպէտ և շատ

անգամ գետնաշարժներ ալ եղած են
հոն :

Ալհամբան թագաւորական քաղաքաբետ մը ունի , որ սովորաբար Արանատա կը նստի . բերդին մէջ ալ պահապան գունդ մը զօրք կայ՝ որ ճամբորդներուն առաջնորդութիւն ալ կ'ընեն :

ԲԱՄԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ա պրիարքական ընէբութիւն Աննինի :

Գաւառաց մէջ տարուէ տարի հանդիսաւ որ պարգևաբաշխութիւն մը կ'ըլլայ , որով տէրութեան գիտուն պաշտօնեաները վարձք ու պարգև կուտան անոնց՝ որ առաքինական երևելի գործք մը կամ կտրՃութիւն մը ընելով անուն հաներ են , կամ մասնաւոր կերպով մը իրենք զիրենք նուիրեր են ուրիշներու մեծ բարիք մը ընելու , և կամ նոր բարեկարգութիւն մը հաստատեր են , կամ թէ կատարելագործեր են ընդհանուր մարդկային ընկերութեան որ և իցել վիճակը : Աս պարգևաբաշխութիւնս հաստատեր է Անթիոն անունով բարերար մարդք . այսինքն կտակ ըրեր է որ հասարակաց հաւանութեամբ առատ պարգև մը տրուի ան առաքինի մարդկանց՝ որ ազքատ ու խեղճ վիճակէ են . որպէս զիթէ իրենք մէկ կերպով մը իրենց առաքինութեան վարձքը հոս ալ վայելեն , և թէ ուրիշներուն ալ յորդոր ու բարի օրինակ ըլլան :

Աս մարդկային ազգի բարերարը ծնաւ Փարիզ 1733^{ին} գեկտեմբերի 13^{ին} . երեսուն տարեկան ատենը գաւառի մը կուսակալ եղաւ , և ան ծանր պաշտօնին մէջ ալ իր բարեկարգ կառավարութեամբը ու բարերարութեամբը ամենուն սիրելի ու պատկառելի եղաւ : Գաղղիայի խոսվութեատենը ինքը Ասդղիաքաշուեր էր , ու իր եկամուտէն անխնայ կը բաժնէր իր

քաղաքակիցներուն որ կարօտութեն մէջ էին : Արէն Գաղղիա որ դարձաւ , շատ պարգևաբաշխութիւններ հաստատեց մշտնջենաւոր եկամուտներով . իսկ իր կենաց վերջի տարիները 15,000 ֆրանք որոշեց տարուէ տարի ան աղքատներուն համար , որ ինչուան հինգ ֆրանքի կարօտ ըլլալով՝ իրենց ստացուածքը հասարակաց գրաւատունը գրաւի կը դնէին : Անուաւ Անթիոն 1820^{ին} գեկտեմբերի 29^{ին} , ու կտակով թողուց 3,800,000 ֆրանք հասարակաց հիւանդանոցներուն , և 1,275,000 տարեկան եկամուտ իր հաստատած պարգևաբաշխութիւններուն համար : Անքը բնութեամբ քաղցրաբարոյ ու առատաձեռն էր , առանց գրսէն ցցընելու կամ պարծենալու . անոր համար ոմանք ագահ կ'ըսէին իրեն . ինչպէս որ շատ մարդկանց սովորութիւնն է՝ առանց քննելու մէկզմէկ դատել ու բամբասել :

Աս բարերար մարդուս յիշատակը կը հռչակուի հանդիսաւ որ կերպով ամէն տարի՝ երբոր իրեն պարգևաբաշխութեան օրը կուգայ : Իրեն սահմանած եկամուտներուն մէկ մասը անոնց կը բաժնուի ամէն տարի՝ որ հասարակ արհեստաւորներուն վիճակը լաւցընելու համար օգտակար գիւտ մը գտած են . մէկ մասը անոնց՝ որ բժշկութեան ու վիրաբուժութեան մէջ խիստ երևելի կ'ըլլան . մէկ մասն ալ աղէկ աշխարհագրական տեղեկութիւններ գրողներուն համար :

Ա երոյիշեալ պարգևները բաշխողը Գաղղիայի գիտութեանց ձեմարանն է . բայց երկու պարգև ալ կայ որ Գաղղիական ձեմարանին մէջ կը բաժնուին . այսինքն մէյմը վարձք առաքինութեան՝ ան Գաղղիացւոց համար որ շատ մեծ առաքինական գործք մը ըրած են ան տարուան մէջ . մէյմըն ալ ան գրուածքներուն համար՝ որոնք աւելի լաւ կերպով մարդկանց բարոյականը տեկելույարմար են :

Անթիոնի վարձատրութեան օրինակը ու պտուղները տեսնելով , 1837^{ին}